

Informacions sobre els motius per fer vaga el dia 8 de març 2018

El proper dia 8 de març de 2018, coincidint amb el dia internacional de la dona treballadora i inspirant-se en la vaga de dones del 24 d'octubre de 1975 a Islàndia (vaga que varen secundar el 90% de les dones, paralitzant l'activitat del país) està convocada una vaga al país sumant-se a un total de **177 països**, en els que també es convocaran vagues en el marc d'un fenomen vaguístic sense precedents pel seu abast internacional.

Hi ha diferents convocatòries de vaga amb diferent durada

Els sindicats CGT i la Intersindical (CSC) convoquen a una vaga de 24 hores, i la resta a una aturada de dues hores, cridant a la participació reivindicativa de treballadors i treballadores i a la mobilització general de la societat en l'àmbit de l'Estat, contra la política del govern absent de mesures eficaces i eficients per aconseguir la igualtat real entre dones i homes en l'àmbit laboral, econòmic i social i contra la política econòmica social del Govern en matèria de violència masclista en l'àmbit laboral, social i econòmic.

Aquesta convocatòria legal de vaga neix fruit de la mobilització prèvia d'una multitud de moviments socials feministes, amb l'adhesió dels sindicats, que han impulsat aquesta vaga sota el lema **"Si nosaltres parem, es para el món"** dirigida a denunciar les greus i diferents manifestacions de la discriminació per raó de gènere que pateixen les dones, i la manca de voluntat política per part del govern de l'Estat i de pressupost per combatre-les.

La mobilització està plantejada d'una forma **multidimensional**, cridant a la mateixa no només a les assalariades i assalariats, si no també a les dones que treballen en la esfera domèstica, per evidenciar fins a quin punt estan assumint en solitari el sosteniment de la llar i el valor productiu que impliquen aquestes tasques en la economia global. Des d'aquest darrer punt de vista la vaga es planteja com una vaga de tasques de la llar, demanant-se des de diferents moviments feministes que les dones que realitzen aquestes tasques pengin els seus davantals als balcons per evidenciar aquesta situació.

En el marc d'aquesta **multidimensionalitat** la mobilització crida també des dels moviments ecofeministes a una **"vaga de consum"** per la que s'insta a les dones a abstenir-se de consumir el que no sigui imprescindible en aquesta jornada i a reduir al mínim la despesa en subministraments, bens i serveis, per reflexionar sobre el pes de les dones en la manera en com consumim i la força que tindrien les dones per implantar models sostenibles. Es demana igualment el "boicot" a empreses que recorrin a l'explotació de la imatge de la dona per la venda dels seus productes o serveis i les que es beneficien de l'anomenada "taxa rosa". Altrament també existeix una crida a la mobilització als estudiants.

ELS MOTIUS CONCRETES DE LA VAGA SÓN:

1.- Exigència al govern de mesures concretes i efectives contra les violències masclistes.

En l'any 2017, 98 dones han perdut la vida a conseqüència de la violència masclista.

2.- Supressió de la bretxa salarial i desigualtat en les pensions.

En l'any 2017 les dones han percebut de mitja un 23% menys a nivell salarial que els homes. Les dones treballen l'equivalent a 60 dies a l'any "gratis".

En el 2017 les pensió mitja dels homes és de 1140 euros, mentre que la de les dones és de 718,23 euros.

En el marc de les pensions contributives, les dones que perceben pensions entre 300 i 700 euros mensuals representen el doble de treballadors que perceben pensions en aquesta franja. El nombre de treballadors que perceben pensions de 700 euros en endavant duplica el nombre de dones que les perceben.

Respecte a les pensions no contributives, el 76,55% les cobren les dones.

Degut a les carreres professionals irregulars, amb contractacions atípiques i baixos salaris i bases de cotització de les dones, aquestes percebran una jubilació menor que els homes i hauran de treballar més anys que els homes per no tenir un impacte encara més advers en la seva pensió de jubilació.

3.- Accés igualitari a la promoció professional

En tots els sectors professionals, es constata que en el 2017, malgrat que les dones representen el 60% dels treballadors amb estudis superiors i el 45% de l'ocupació total, disminueix la seva presència de forma molt significativa en els grups professionals superiors.

4.- Cessament de la discriminació en l'accés a l'ocupació i la disminució de la taxa de l'atur de les dones.

Un dels indicadors que reflexa la discriminació en l'accés a l'ocupació de la dona son les formes de treball atípic i precari sota el qual ingressen en el mercat de treball. Aspecte que repercutirà igualment en les seves pensions de jubilació, i en l'accés a altres prestacions socials.

La taxa d'atur de les dones durant el 2017 és del 13,49% punts i la dels homes del 11,85%.

5. Precarietat laboral: eradicació de l'assetjament sexual en l'àmbit del treball, temporalitat i l'alta taxa de contractes de jornades especials

Les dones tenen un major índex de precarietat que els homes (el 26,4% de les dones tenen un contracte temporal front al 25,7 dels homes)

El 26,6% de les dones amb un fill tenen un contracte a temps parcial, front al 5,7 % dels homes. El 26,2% de les dones amb 3 o més fills tenen un contracte a temps parcial, front al 6,4 % dels homes. El 97,3 % de les persones ocupades a temps parcial, per fer-se càrrec de la cura de fills de 14 o menys anys, són dones.

L'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe afecta de forma majoritària quasi exclusiva a les dones.

6.- Mesures de conciliació real i efectiva de la vida laboral, familiar i personal.

- A l'any 2017, 1.997.800 dones que no tenen feina, ni la cerquen per raons familiars front a 130.800 homes que manifesten que no la cerquen per aquest motiu.
- A l'any 2017 la taxa d'activitat ha estat del 53,41% en el cas de les dones i d'un 67,1% en el cas dels homes.
- Han gaudit del permís de maternitat un total de 318.598 dones front a 5807 homes (les dones suposen el 98% en quan a l'exercici del dret)
- 32.012 dones han demanat una excedència per cura de fills/es front al 2116 homes (les dones representen un 94% en quant a l'exercici del dret)
- El 58% de les dones manifesta que tenir fills/lles és un obstacle per la seva vida professional.

7.- Igualtat material efectiva de les dones immigrades i refugiades

- En la seva feina més d'un milió de dones immigrades i refugiades (18%) declaren haver sofert situacions d'assetjament sexual a la feina, front al 9,5% de treballadores que no pertanyen a aquest col·lectiu.
- La meitat de les dones immigrades ocupades desenvolupen un treball no qualificat i més precaritzat, tenint dificultats per trobar altres feines amb el pas del temps amb independència de la seva formació. Igualment, la taxa d'atur de les dones immigrades és del 25,36% front al 17,44% de les dones no immigrades.

8.- Equiparació efectiva de les dones ocupades a la llar

És un dels col·lectius més feminitzats i més precaritzats a conseqüència de la normativa laboral i de seguretat social. La normativa diferencial en quant a l'acomiadament, la forma diferencial de calcular la base reguladora de les pensions de jubilació, són només alguns dels aspectes que precaritzen a l'extrem aquest col·lectiu.

9.- Consideració de les tasques de cura com treball amb dret a remuneració i prestacions contributives independents

És necessari regular prestacions contributives per les dones que desenvolupin treball domèstic i de cura de fills/es i familiars, independents en la seva generació d'altres titulars.

10.- Igualtat efectiva entre funcionaris i funcionàries públiques.

Malgrat la presència equilibrada de la dona en les Administracions públiques, només un 26,4% de les Direccions Generals estan a càrrec de les dones.

En quant a la distribució d'ocupacions encara presenten una ocupació més elevada en el sector de l'educació i la sanitat, fruit de la dificultat que presenten en la inserció en altres sectors més distanciat de les tasques assignades a la dona en base a estereotips socioculturals.